



**אהבת נשים**  
אהובה הבלונדית יושבת בין רגליה של ידידתה ה"מחזאית נלי פרץ, על ריצפת בית-האמנים בירושלים. נלי כתבה את המחזה מלכת הברגים, המועלה בצוותא ירושלים.

**נשיקת גברים**  
מתבצעת בין עורכי-הדין חיקה גינוסר, מנהל קבוצת הכדורגל הפועל ירושלים, ובין ידידו, אישה-הסרטים דני קדם. השניים צולמו במיסעדת להר בל בירושלים. אחרי שצולמה תמונה זו התחמק גינוסר מהמצלמה.

# מהומה בירושלים

על הריצפה, חלקם בזהים באוויר. לעומת חתיכות תל-אביב, המתחרות ביניהן מי תעטה על עצמה לבוש נוצץ יותר, דומה שכאן — מי יותר זרוק, מסמורטט ופרוע הוא יותר IN. כאשר שאל אותי אחד הנוכחים במקום אם אני רוצה לצלם חבר'ה שמזריקים לעצמם סמים, חשתי שבמקום זה יפקדו אותי עוד צרות, והחלטנו ללכת למקום אחר שנקרא לה-בל. בשעה 2 בלילה המה המקום בעיתונאים ואנשי-טלוויזיה בעלי אגו בריא ומפותח. „לא לצלם אותי“, ביקשה מאפרת הטלוויזיה דליה אטקין בהבעת חשיבות. „אני עכשיו על תקן של בימא בתוכניות דת בטלוויזיה“, טרחה להזכיר לי את עלייתו בדרגה שמואל שלוינגר, שהתחיל את דרכו בטלוויזיה כעורך-מפיק, כשחזרתי לתל-אביב עייפה ותשושה מהירושלמים ומהסקנר דאלים שלהם, החלטתי פעם נוספת שאני מעדיפה את חייה-הלילה התל-אביביים.

הכל התרחש כהרף-עין. ישבתי לי לתומי ושוחחתי עם ציירת צעירה, כאשר לפתע הגיח מאחורי גברתן שתוי, חטף מידי את פנסקי, וזעק לעברי: „באיזו רשות מראיינים פה? מי נתן לכם רשות לצלם כאן אנשים?“ במקום קמה מהומה. הגברים הנוכחים עצרו בעד הגברתן המאיים וניסו לשכנעו בנועם שיחזיר לי את הפנסק היקר, שבלעדיו לא היה לי מדור השבוע. הבריון סירב, ואף ניסה לכופף את ידי כשביקשתי למשוך ממנו את פנסקי בחזרה. זה היה שיאו של בילוי ערב ירושלמי, שהתחיל כאשר החלטתי לדווח לכם קצת על הקורה בחייה-הלילה של הבירה. הראשון שהמליצה לי עליו ענת, צלמת-המערכת, שהיא ילידת ירושלים, היה בית האמנים. סמוך לשעה 1 אחרי חצות היה המקום מלא מפה-לפה. אותם שלא מצאו להם מקום-יישיבה ליד השולחנות העמוסים, התיישבו

אלא אף במסיבות והם הרבו לרקוד ולשיר. יפה נוספת במועדון מתחרה, לכן אין פלא שהם ניסו החמה והלבבית שזכו לה בבואם לארץ.

מפגרי אחרי המועדון. המסיבה תיערך בדיוק לפי אותה מתכונת — אוכל ברזי-לאי, מוסיקה, הקרנות סרטים. אלא שי קולוסיאום מבטיח אטרקציות נוספות:

השגריר בחיך, לשאלתי מה דעתו על השתלטות הברזילאים. לצופה מן הצד היה נדמה שרק תלבוש שות הקרנבל היו חסרות לשימחת החוגגים. הישראלים, ביניהם הזמרת ילדית ברזיל אילנית, המוסיקאי מיקי גבריאלוב והזמר אריק סיני, השתוללו על ריצפת-הריקודים. רפי שאולי, מבעלי המקום, הסתובב עם מגש וכיבד את אורחיו ב„אמפינדוס“ — בורקס בנוסח דרום-אמריקה.

כשהתפנה רפי מעט מלחץ האורחים שלא הפסיקו לזרום, גיאות להגיב לפני על ספר הזיכרונות שכתבה אשתו לשעבר, מנדי רייס-דייוויס, שבו גילתה בין היתר על בגידותיו של בעלה, ענת היו נשואים: „זה נכון מה שכתבה מנדי, לא הייתי בעל נאמן. הייתי או צעיר מאוד, אבל משתנים עם הגיל, לא? מנדי ואני נש-ארנו ידידים טובים, ואני לא כועס שי פירסמה את הספר.“

על קולוסיאום, שפתחו חלק מעובדיו לשעבר, אמר שאולי: „אני מציע לכל אדם ללכת פעם אחת לקולוסיאום, להסתכל חצי שעה, לראות מה זה וללכת הביתה. בתל-אביב אין די קהל למלא מקום גדול כזה. אין לי דבר נגד הבעלים של קולוסיאום, שעבדו אצלי בעבר. אני מאחל להם שיצליחו, למרות שסמי הירש שעבד כאן, סחב מאיתנו את רשימת החברים האקסקלוסיבית כדי להשתמש בה לצרכיו.“ „אני פותח רשת מיסעדות חדשה, כדי להוכיח לחברי הממשלה, שאני לא צריך תחנת-שידור כדי לעשות כסף, כפי שהם טוענים. את הכסף אני יכול לעשות מי מיסעדות, ואני אוכיח להם את זה!“ הכריז ברוגז ספן-השלום, אייבי נתן, בי תשובה לשאלתי מדוע החליט לחזור ל-עסקי-המיסעדות.

עלי להזהירכם שהחגיגה הברזילאית עדיין לא הסתיימה. השבוע מצפה לי מסיבה בנוסח ברזיל גם בקולוסיאום, שלא



**אשורב**  
שחום-העור, אחד מחבי רי הלהקה הברזילאית, וחברתו הישראלית, שסירבה להזדהות.

תפאורה בצורת 50 עצי-בנגה אמיתיים, שהובאו במיוחד ממושב בדרום, מצלרים שיסתובבו בבגדיים, תצוגת-אופנה של בגדיים בנוסח הטנגה — הכל בחסות השגריר הברזילאי, המקפץ בשבועות ה"אחרונים ממסיבה למסיבה.

## ילידת ברזיל

היא הזמרת אילנית, ששמחה על ההזדמנות שנפלה בחלקה לחגוג עם הברזילאים ועם המוסיקה האהובה עליה ולא פסקה מרקוד במשך כל הערב. אילנית תופיע השבוע בתוכנית יחיד בטלוויזיה הישראלית.

קדנית שחומת-העור זל להקת ברזיל טרוי יפה שנערכה לכבוד כמו בהופעה שלהו.